

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เข้าวันมาฆบูชา วันจันทร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2556..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจพร้อมเพรียงกันในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันมาฆบูชา ซึ่งกำหนดให้เป็นวันสำคัญวันหนึ่งในพระพุทธศาสนานี้ เพราะเป็นวันสำคัญที่มีพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลายที่มีอิทธิฤทธิ์ มาประชุมกันที่วัดเวฬุวัน ที่ประเทศอินเดีย กรุงราชคฤห์ เหตุฉะนั้นเป็นเวลาอันสมควรที่พระพุทธองค์ เห็นว่าพระภิกษุนี้มาด้วยโดยไม่ได้นัดหมายกัน คือมีอะไร มีตาคำว่าตาคือตาที่มีแสงสว่าง นั่งหลับตาอยู่เห็นแสงสว่างเหมือนกลางวัน อันนั้นก็คือไม่ได้นัดหมายกันก็สามารถมารวมกันเป็นหมู่ เมื่อเห็นสมควรแล้วพระพุทธองค์จึงได้ทรงแสดงพระปาฏิโมกข์ เป็นวันสำคัญคือเป็นวันแรกที่พระพุทธองค์ได้ทรงแสดงโอวาทพระปาฏิโมกข์ เพื่อทบทวนในศีล 227 ข้อ ของภิกษุทั้งหลาย เพื่อให้ได้เข้าใจว่า เราได้บัญญัติศีลธรรมเพื่อพระภิกษุทั้งหลายมาดี นั้นมีเท่าไรก็จะได้อธิบายให้ฟัง เพื่อให้พระภิกษุสงฆ์เหล่านั้นได้ระลึกถึงว่า ..เออ.. พระพุทธองค์ได้ทรงบัญญัติเอาไว้เพื่อยืนยันไว้ในหลักพระพุทธศาสนา เปรียบเทียบทางโลกของพวกเราคือกฎหมายนั่นเอง เป็นกฎหมายเป็นข้อบังคับเพื่อให้พระภิกษุตั้งอยู่ในศีลในธรรม ตามคำสอนที่พระพุทธองค์ทรงได้บัญญัติไว้แล้ว ก็ได้เคารพและยืนยันมาจนถึงเท่าปัจจุบันนี้ ก็คือกฎหมายของพระภิกษุทั้งหลายในพระพุทธศาสนา 2500 กว่าปีแล้วไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ในทางโลกของเราเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆทางด้านกฎหมาย กฎหมายของพระภิกษุสงฆ์นี้ ยืนยันไม่มีเพิ่มเข้ามาอีก และไม่มีถอนออกไปแม้สักข้อเดียว ยังสมบูรณ์อยู่อย่างเดิม

..เหตุฉะนั้นจึงเรียกว่าศีล ในไตรลักษณ์ จึงเรียกว่าศีลสมาธิปัญญา เรียกว่ามีศีล ให้เป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในศีลธรรม เหมือนกับญาติโยมพากันกล่าวคำถวาย สมาทานศีลเมื่อคืนนี้ จะมีศีล 5 หรือศีล 8 ก็แล้วแต่ผู้ที่มีความสามารถ จะรักษาเอาไว้ได้ศีล 5 ก็เป็นพื้นฐานเป็นศีลเบื้องต้น เมื่อได้ขยายออกไปก็เป็นศีล 8 ศีล 10 ศีล 227 ข้อ จนถึงศีลของนางภิกษุณี 331 ข้อ อันนี้ก็ออกมาจากศีล 5 นั่นเอง ผู้ที่ถือศีล 5 ก็ให้มั่นใจเสียก่อนว่า ยังไงถ้าตั้งอยู่ในศีล 5 สมบูรณ์แล้วละก็ เวลาว่างลับดับไปก็จะได้ไปเกิดในสวรรค์แน่นอน อันนี้เป็นเรื่องของพวกเราทั้งหลายที่ยึดถือเอาไว้เป็นเครื่องประดับของตนเอง คนมีศีลธรรมนี้ไปที่ไหนก็ไม่ตกต่ำ ไปบ้านใดเมืองใดไม่สะทกสะท้านหวั่นไหว เพราะอะไร เพราะเป็นผู้ที่มีศีล เป็นผู้ที่ตั้งอยู่ในคุณงามความดีเป็นที่พึ่งของตน เหตุฉะนั้นการที่ลงปาฏิโมกข์นั้น เป็นหน้าที่ที่พระพุทธองค์ได้ทรงบัญญัติไว้ พระภิกษุตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไป อยู่ตามวัดต่างๆต้องลงพระปาฏิโมกข์ ถ้าหากไม่ทำแล้วก็เรียกว่าปล่อยปละละเลย ไม่ได้ตั้งอยู่ในศีลธรรมตามคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

.. เราจึงถือว่าเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา จึงได้พากันเวียนเทียนเพื่อน้อมน้ภระลึกถึงอดีตารมณัที่ผ่าน
มาแล้ว ตั้งแต่สมัยพระพุทธกาลจนมาถึงปัจจุบันนี้ก็ยังยืนหยัดมั่นคง ได้สัการะบูชา น้อมระลึกถึงพระผู้มีพระ
ภาคเจ้าและพระภิกษุสงฆ์สาวกทั้งหลายที่ได้ม้กัน โดยไม่ได้้นค้หมาย ถ้าในปัจจุบันนี้พวกเราที่จะพากันคิดว้
ท่านเหล่านั้นม้กัน ได้อย่างไร เหาะเหินเดินอากาศมาหรือดำดินมาได้ด้วยอิทธิฤทธิ์ อิทธิฤทธิ์นี้ก็คือมาด้วยบุญ
วาสนาบารมี เราก้พอจะเข้าใจว้คนเรานี้มีบุญญาวาสนาบารมีต้งกัน มีวิชาความรู้ต้งกัน ดั้งนั้นจึงไม่สม้ว้เสมอ
กัน ไปเสียเลยทีเดียว ก็ให้พวกเราพากันพิจารณาคุตตรงี้ ก้จะเข้าใจเลยทีเดียว ว้บุญญาวาสนาบารมีที่เหาะเหิน
เดินอากาศได้นี้ ถ้าหากศรัทธาญาติโยมได้นั่งสมาธิได้แล้ว มีกายเบาเหมือนกับไม่มีร่างกายอย่างนี้ ก้จะสามารถ
เห็นได้ว้มีความมั่นคงว้ได้ฉฉาณแน่นอน ถ้าหากปฏิบัติแล้วก้จะมีบุญญาวาสนาบารมี ร่างกายมันเบาจนเหมือน
ไม่มีตัวตนลอยอยู่กลางอากาศ อันนี้เราจะเข้าใจเองว้แน่นอนเลยว้ผู้ที่ม้บุญมากกว่าเรา ยังไงก้แน่นอนสามารถ
เหาะเหินเดินอากาศได้

..เหตุฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องวิสัยของพวกเราที่จะน้อมระลึกถึงเป็นอดีตารมณั ตั้งแต่สมัยพระพุทธกาลนั้น
เราจึงได้พากัน นับถือว้เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วันสำคัญนี้เราจึงได้ไปทำบุญทำทานการกุศล ได้ไป
สมาทานศีล ปฏิบัติเอาไว้นยืนหยัดมั่นคงเอาไว้เป็นที่พึ่งของเรา ถ้าเราน้อมน้ภระลึกถึงมาเมื่อไหร่แล้วว้ เราได้
ทำบุญทำทานการกุศล ได้ไหว้พระสวดมนต์ ได้รักษาศีล ถ้าระลึกอย่างนี้จิตใจก้จะมีความปล้มปิตยินดีว้ชีวิต
ของเรานี้เป็นชีวิตที่มีมงคล เราทุกคนนี้เป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาของพวกเรานี้
สอนตั้งแต่ศีล 5 เป็นเบื้องต้นเริ่มต้งตั้งแต่ตัวปาณาเลยทีเดียว คือให้อยู่ด้วยกันอย่างไร ให้อยู่ด้วยกันเมตตากัน
อย่างไร ปรานีกันอย่างไร มีการผ่อนสั้นผ่อนยาวให้กันอย่างไร อยู่ด้วยกันนั้นมีความผาสุกอย่างไร อยู่ด้วยกัน
นั้น ด้วยความเมตตากจาก ไม่รบราฆ่าฟันกัน ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน อยู่ด้วยกัน ด้วยความร่เมยเป็นสุข
พระพุทธศาสนาสอนไว้อย่างนี้ ประเทศอื่น ลัทธิอื่นที่เขารบราฆ่าฟันกันเบียดเบียนกันอยู่ เขาไม่ได้รู้จักศีลในข้อ
นี้ เหมือนกับว้ ชีวิตของเขา เขาก็ได้มาเกิดเป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่เขาโชคไม่ดีที่ ไม่ได้รู้จักศีลข้อนี้ดี ถ้าคนรู้จัก
ศีลข้อนี้ดี ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน บ้านใดเมืองใดประเทศไหนตำบลใด อยู่ที่ไหนกับใครก้ดี ก้อยู่ด้วยความร่เมยเป็น
สุข มีความผาสุกอีกด้วย พระพุทธองค์จึงทรง บัญญัติไว้ในข้อต้นเลยว้ ศีลนี้มีมาก่อนต้งแต่ศาสนาพราหมณ์กัน
เลยทีเดียว ศีล 5 ก้ดี ศาสนาพุทธก้ได้เพิ่มเติม ศีล 8 นั้นนางวิสาขา มีคารมารดา ซึ่งเปรียบเสมือนแม่ของพระ มีคาร
มารดาแปลว้แม่พระ นางวิสาขานั้นได้บรรลุพระ โสดาบันนุคคลก้ได้บริจาคทาน จาคานุสติกรรมฐาน แล้วก้
สมาทานศีล 8 เป็นคนแรกในพระพุทธศาสนา

..เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายก็มั่นใจว่า การทำคุณงามความดีของพวกเรา เมื่อเราได้บริจาคทานการกุศล เอาไว้แล้ว ก็เป็นที่มั่นใจว่าบุญกุศลนี้ จะไม่เสื่อมคลายหายไปไหน ติดอยู่ในดวงจิตดวงใจของพวกเรา เหมือนกับสมัยใหม่นี้ มี Notebook ที่เขามันพกไว้ มีเรื่องราวต่างๆมีข้อความต่างๆ ใน Notebook ในคอมพิวเตอร์ อย่างนี้แหละ เมื่อเราไปจิ้มดูเมื่อไหร่ เรื่องราวต่างๆ ก็จะเกิดพรึบขึ้นมาให้เห็นเลขทีเดียว ฉะนั้นใครก็บุญกุศลที่พวกเรา ได้สร้างสมอบรมบุญบารมีมาดีแล้ว ราลึกระลึกถึงเมื่อไหร่ ก็ปลื้มใจสุขใจ ชีวิตของเรานี้ได้เป็นมงคลได้ทำ คุณงามความดี เอาไว้เป็นที่พึ่งของตน คนมีที่พึ่งนั้นก็มีความสุขใจ เหมือนคนมีบ้านอยู่ก็มีความสุขใจมีเงินทอง ใช้จ่ายก็สุขใจ มีรถมีเรือนั่งไปมาก็สุขใจ อยู่กับครอบครัวก็มีความสุขสามัคคีปรองดองกัน ไม่ถกเถียงทะเลาะวิวาทกัน ก็อยู่ด้วยกันมีความสุข ลูกหลานก็เชื่อฟังคำสั่งสอน อยู่ในโอวาทของพ่อแม่ดี ปฏิบัติดีเป็นผู้ว่านอนสอนง่ายอย่างนี้ ในครอบครัวนั้นก็เป็นที่ครอบครัวที่มีความสุข หมู่ใดกลุ่มใดชนใดกระทรวงใดรัฐบาลไหนก็แล้วแต่ ถ้าหากมีความสุขสามัคคีปรองดองกัน มีน้ำหนึ่งใจเดียวมีความเห็นไปในทางเดียวกัน ถูกต้องตามหลักทำนองคลองธรรมตามหลักพระพุทธศาสนาแล้ว ก็จะทำให้บ้านเมืองอยู่ร่มเย็นเป็นสุขเลขทีเดียว

..อันนี้ มันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ทุกคน ถ้าหากคนที่มั่นใจเหมือนอย่างกับพวกเรานี้ได้เป็นรัฐบาล มีหมู่มากๆ อย่างนี้ อย่างไม่รู้ร่มเย็นเป็นสุขประเทศไทยนี้ แต่อย่างไรก็ดีทุกวันนี้เรามีพระมหากษัตริย์ตราธิราชเจ้า ทรงมีบุญบารมีมีทศพิธราชธรรม อยู่ในพระองค์เอง เราก็ก็นึกได้ว่าท่านได้เกิดมาเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร พระราชินีที่ดี ท่านมีบุญบารมีจึงได้มาเกิด เป็นพระราชามหากษัตริย์พระราชินี ในศาสนานี้ก็ยกย่อง ว่าเป็นผู้มีบุญบารมีชนิดหนึ่ง ถึงได้มาเกิดร่วมกันกับพวกเราเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเรา อย่างไม่รู้แล้วแต่ การทำคุณงามความดีวันนี้ก็มาด้วยกันอุ้นหนาฝ่าคั่ง ด้วยกันทุกคน เวลาพระพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ สวดมนต์ถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ขอให้สองพระองค์นั้นอยู่เกษมสำราญ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพสกนิกร ชาวไทยตลอดไปด้วย และน้อมระลึกถึงคุณพ่อคุณแม่ปู่คุณย่า คุณตาคุณยายผู้มีอุปการะคุณของพวกเรา เลี้ยงดูเรามาตั้งแต่เล็กจนใหญ่จนโต ถือว่าเป็นผู้มีบุญมีคุณมาก เราก็กวจะน้อมนึกระลึกถึง บุญที่เราได้ทำไปนี้แต่ส่วนบุญส่วนกุศล ไปให้คุณพ่อคุณแม่ปู่ย่าตายาย ญาติมิตรสหายทั้งหลายเจ้ากรรมนายเวร อะไรต่างๆก็สามารถที่จะแผ่เมตตาไปให้ได้ เพราะเรามีบุญ เรามีความสุขแล้วได้ทำคุณงามความดี เรียกว่าบุญ บุญคือความสุขใจ เมื่อมีความสุขใจแล้วก็สามารถส่งความสุขนี้ เป็นคลื่นของจิต นึกถึงใครถ้าหากมีบุญบารมีแล้วจริงๆ ถึงแม้จะอยู่คนละประเทศก็สามารถ ระลึกถึงกันได้ ส่งจิตถึงกันได้ถ้าจิตใจของเรา ส่งไปถึงเขาเขาก็จะคิดถึงพวกเรา ว่าวันนี้เป็นวันสำคัญ พวกเราที่อยู่ต่างประเทศก็ดี ตรวจได้พากันเข้าวัดได้น้อมระลึกถึง

เพื่อนที่อยู่เมืองไทย ได้ทำคุณงามความดีเอาไว้ อยู่ในใจของตนเองอย่างนี้ ก็จะเพิ่มความปิติยินดียิ่งขึ้นไป นึกถึงพวกเราด้วยเพราะเราได้แผ่เมตตาให้ เรียกว่าน้ำใจของคนนี้สามารถส่งต่อสื่อสารกันได้ในเรื่องของจิตใจ

.. เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายก็สามารถ แผ่เมตตาได้เต็มที่ มีคุณงามความดีอยู่ในตนเองแล้ว เวลาได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ ติดต่อกฎหมายทั้งหลาย ถัดจากทุกข์ได้ยากลำบากก็ดี ก็ให้มากอวยรับอนุโมทนาส่วนบุญส่วนกุศล จากพวกเรา เขาก็จะไม่เสียที่ที่มากอวยรับอนุโมทนาจากเรา เราก็แผ่เมตตาให้เขา เขาก็จะได้รับ เมื่อเขาได้รับแล้วเขามีความทุกข์ก็จะพ้นจากทุกข์ ถ้าเขามีความสุขก็จะสุขยิ่งขึ้นไป ก็อาศัยซึ่งพวกเรานี้เอง เป็นผู้ที่มิเมตตาต่อสัตว์โลกทั้งหลาย จึงจะพ้นจากกองทุกข์ไปได้ เหตุฉะนั้น ตั้งแต่ต่อไปรับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ ก็ให้ตั้งใจแผ่เมตตาดังที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วย ด้วยกันทุกท่านทุกคนขอเจริญพร